

15-08- ΟΡΘΡΟΣ
 .† Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπε-
 ραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
 Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
 ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
 Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
 ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
 ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
 Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
 ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
 αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐ-
 φύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κό-
 σμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέ-
 στης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρ-
 χουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβείαις
 ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τίς ἢ παροῦ-
 σα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φύσιν, ἐν

τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέ-
 ρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέ-
 στησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μο-
 νάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπο-
 ρᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαί-
 ρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ
 νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ
 μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀ-
 ποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς,
 τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά
 σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύ-
 μνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγ-
 γέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν,
 τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν
 πίστει ἑορτάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄ-
 σπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρω-
 σις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι δι-
 πλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς
 γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος
 ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος,
 νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ
 Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχα-
 ριτωμένη.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί·

τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
 με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ,
 καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε

ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιώ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμην.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχος· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· **Γ**οφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56).

Ὁ διάκονος· **Π**ρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰουδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν Ν' ψαλμόν, χύμα.*

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρίσθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου

τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. *Τὸ αὐτό,*

ἢ τὸ ἐξῆς, ὡς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει.

Ταῖς τῆς Παναχράντου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

*Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον
σπιχηρὸν ἰδιόμελον.*

ᾠχος πλ. β' Βύζαντος.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἠὔτρεπιζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην, τρόμῳ ἐώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὄρω σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι, ἐν ἧ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἄλλ' ὦ ἄχραντε, ἰκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες·

ὁ ἀμετὰ τῶν Εἰρμῶν

Κανὼν πρῶτος,

ᾠδὴ α'. ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῶ ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐν δόξῳς ὅτι δεδόξασται. (δς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἢ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοιξέω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Κοίμησιν. (δς)

Τροπάρια.

Δόξα.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, διαβιβάζεται.

Καὶ νῦν.

Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεῖα σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναϊκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφύως καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐ χρημάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (δ΄ς)

Δόξα.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἔξοδον διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄν-

τως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν ἐνυπόστατον.

Καὶ νῦν.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντοδυνάμω νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῆ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ὡχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠυδόκησε. Μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ,

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν

ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,

Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτη.

Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ α΄.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, Παρθένε, μνήμη σου πάντας συνηγάγετο πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαρίας μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῶ ἄδοντας μονογενεῖ· Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄.

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ, ἀκράδαντον τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

ᾠδὴ δ΄.

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα

τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου εἰς φῶς ἔθνῶν ἐξελεῦσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ε΄.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος τῶν ἀρετῶν σου, Χριστέ, διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐδιον καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ σωματωθεῖς ἀνέτειλας ἥλιος.

ᾠδὴ στ΄.

Ἄλιον, ποντογενές, κητῶον ἐντόσθιον πῦρ τῆς τριημέρου ταφῆς σου τὶ προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωμένος γὰρ, ὡς καὶ προὔπέπρωτο, ἀσινῆς ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε.

ᾠδὴ ζ΄.

Ἰταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρὶ θεῖος ἔρωσ ἀντιταττόμενος τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὀσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδοξασμένος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Φλόγα δροσίζουσαν ὀσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενῆς ἔδειξε παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς

μέλπουσι· Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν οἱ λελυτρωμένοι καὶ ὑπερουφουῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπυχολογείται.

Ἰσθ' ἢ θ'. Ἰσθ' α'.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ εἰρμός.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Κυνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον σῶμά σου, μετὰ δέους ὀρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σώζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεύτερος.

Ἰσθ'ος δ'. Μεγαλυνάριον,

Αγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἢ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ εἰρμός.

Απας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Αγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἢ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δόξα.

Αγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἢ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ πε-

ριπτυζόμεθα, καρδίας χείλη ὄμμα-
τα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτον-
τες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἄ-
φθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενά-
ου βλυστάνοντα.

Καὶ νῦν.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρ-
θένου, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς
ἢ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν ἐξό-
διον, Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ
τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκί-
ασον χάριτι· τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαι-
α, τῷ φιλοχρίστῳ λαῶ, τὴν εἰρήνην,
ἄφεισιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν
σωτηρίαν βραβεύουσα.

Καταβασία. Ὡδὴ θ'!

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν
σε
τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι
ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε· παρθε-
νεύει γὰρ τόκος καὶ ζωὴν προμνη-
στεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον
παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,
σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονο-
μίαν σου.

*Συναπτὴ μικρά,
μεθ' ἣν ἐκφώνησις·*

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνά-
μεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'!

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συνα-
θροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ
χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα·
καὶ σὺ Ἰῆ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ
μου τὸ πνεῦμα. (ἐκ γ')

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ'!

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύρι-
ον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψί-
στοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἰ δύ-
νάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

*ψάλλομεν Σπυχηρὰ προσόμοια γ'
δευτεροῦντες τὸ α'
Ἦχος δ'!*

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς
δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρα-
νοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέ-
γηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ
δὲ εὐφραίνεται, ὠδὴν σοι ἐξόδιον,
προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὄ-
λων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Πα-
ναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀν-
θρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀ-
ποφάσεως.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ
σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτη-
ρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπά-
νῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀπο-
στόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύ-
ματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς
αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι,
τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀ-

νεβρών σοι· Χαίρε ὄχημα, τῆς Θεό-
τητος ὄλης· χαίρε μόνη, τὰ ἐπίγεια
τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψα-
σα.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβά-
λοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμ-
βάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰ-
νεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἣ κυήσασα, πρὸς ζωὴν
μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει
σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων
Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων,
Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης
τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηρά-
τοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀ-
μώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ
Θεόνυμφε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'!

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεο-
τόκε Μῆτερ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς
Ἀποστόλους, αἰθερίου διήρπαζον·
καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμο-
χώρους παρέστησαν, τῷ ἀχράντῳ
σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες
σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ,
μελωδοῦντες ἀνεβρών· Χαίρε κεχα-
ριτωμένη, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμ-
φευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν
ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευ-
ε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον*

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΠΛ. Β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν

μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α΄

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρούμενη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Σπχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπχ. β΄. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπχ. γ΄. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπχ. δ΄. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

Σπχ. α΄. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπχ. β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις ...

Σπχ. γ΄. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις ...

Σπχ. δ΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάπησε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Ἐῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. ᾠδὴ β' (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. **Ἐ**τοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. β'. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. γ'. **ὦ** Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐ-

φύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀκοίμητον Θεοτόκον καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Τῆς ἑορτῆς.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Προκείμενον. ᾠδὴ γ'.

Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Στίχ. **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσειν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἠγάπησεν τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ'

ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἔταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. δ'!

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀληθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς θ' ᾠδῆς τοῦ ἀ' κανόνος. ᾠχος α'.

Ἀἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κοινωνικόν. ᾠχος δ'!

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. ᾠχος β'!

ᾠχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

ᾠχος β'!

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων Καλλιτεχνικῆ ἐπιμέλεια ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.

